

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) United States Polo Association zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Cido Grupa SIA przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-471/11) (¹)

(Przystąpienie nowych państw członkowskich — Środki przejściowe — Produkty rolne — Cukier — Rozporządzenie (WE) nr 60/2004 — Stawka i podstawa wymiaru opłaty z tytułu nadmiernych zapasów)

(2012/C 331/16)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cido Grupa SIA

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 4 pkt 1 i art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 9, s. 8) — Obliczanie opłaty z tytułu nadmiernych zapasów cukru przechowywanych przez przedsiębiorców — Pojęcia „danej ilości” i „tego produktu” w przypadku syropu cukrowego

Sentencja

Artykuł 6 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1667/2005 z dnia 13 października 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że podstawą wymiaru opłaty z tytułu nadmiernych zapasów syropu

cukrowego (kod CN 2106 90 59) jest ilość cukru białego (kod CN 1701 99 10) rzeczywiście występująca w tym produkcie, a stawką tej opłaty jest stawka należności celnej przywózowej dla cukru białego, powiększona o 1,21 EUR/100 kg.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa — Łotwa) — Laimonis Treimanis przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-487/11) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 918/83 — Artykuł 1 ust. 2 lit. c), art. 2, art. 7 ust. 1 — Zwolnienie mienia osobistego z należności celnych przywózowych — Pojęcie „mienia przeznaczonego do zaspokojenia potrzeb gospodarstw domowych” — Pojazd samochodowy przywożony na terytorium Unii — Pojazd używany przez członka rodziny właściciela, który dokonał przywozu)

(2012/C 331/17)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laimonis Treimanis

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nams — Wykładnia art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 105, s. 1) — Zwolnienie z należności celnych mienia osobistego — Pojęcie gospodarstwa domowego — Pojazd samochodowy wykorzystywany dla potrzeb gospodarstwa domowego w państwie trzecim — Przywóz tego pojazdu przez właściciela, mającego miejsce zamieszkania zasadniczo w państwie trzecim, do państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu jego nieodpłatnego używania przez członka rodziny właściciela, który przeniósł swoje miejsce zamieszkania do tego państwa członkowskiego, a wcześniej, przed przywozem pojazdu, wchodził w skład tego samego gospodarstwa domowego co właściciel

Sentencja

Artykuł 2 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych powinny być interpretowane w ten sposób, że prywatny pojazd samochodowy przywieziony z państwa trzeciego na obszar celny Unii Europejskiej może zostać objęty zwolnieniem z należności celnych przywózowych pod warunkiem, że importer rzeczywiście przeniósł swoje

miejsce stałego pobytu na obszar celny Unii Europejskiej, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy. Pojazd samochodowy używany nieodpłatnie przez członka rodziny owego importera, a więc przez osobę wspólnie z nim zamieszkującą i gospodarującą lub pozostającą głównie na jego utrzymaniu — co podlega weryfikacji przez sąd krajowy — uznaje się za przeznaczony do zaspokojenia potrzeb gospodarstwa domowego importera i owo użycie nie skutkuje utratą uprawnień do zwolnienia.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalia) — Portugal Telecom SGPS, SA przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-496/11) (¹)

(VAT — Szósta dyrektywa — Artykuł 17 ust. 2 i art. 19 — Odliczenia — Podatek podlegający zapłacie lub zapłacony za usługi nabyte przez spółkę holdingową — Usługi pozostające w bezpośrednim, ścisłym i niewątpliwym związku z transakcjami podlegającymi opodatkowaniu)

(2012/C 331/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Central Administrativo Sul

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Portugal Telecom SGPS, SA

Strona pozwana: Fazenda Pública

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Central Administrativo Sul — Wykładnia art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s.1) — Odliczenia — Podatek podlegający zapłacie lub zapłacony od usług nabywanych przez holding — Usługi pozostające w bezpośrednim, ścisłym i bezspornym związku z transakcjami podlegającymi opodatkowaniu

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 i 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, powinien być interpretowany w ten sposób, że spółka holdingowa taka jak w postępowaniu przed sądem krajowym, która pomocniczo względem swojej podstawowej działalności zarządzania akcjami i udziałami w spółkach, w których posiada cały kapitał zakładowy lub

jego część, nabywa towary i usługi, które następnie fakturuje na rzeczzone spółki, jest upoważniona do odliczenia zapłaconego naliczonego podatku od wartości dodanej, pod warunkiem że transakcje gospodarcze powodujące naliczenie podatku pozostają w bezpośrednim związku z transakcjami gospodarczymi dającymi prawo do odliczenia. Jeżeli rzeczzone towary i usługi są wykorzystywane przez spółki holdingowe w celu dokonywania jednocześnie transakcji gospodarczych dających prawo do odliczenia i transakcji gospodarczych niedających prawa do odliczenia, odliczenie jest dopuszczalne jedynie w części podatku od wartości dodanej, który jest proporcjonalny do kwoty przypadającej na pierwsze transakcje, i krajowy organ podatkowy może przewidzieć jedną z metod ustalania prawa do odliczenia wymienionych w rzeczonym art. 17 ust. 5. Jeżeli rzeczzone towary i usługi są jednocześnie wykorzystywane do działalności gospodarczej i działalności niegospodarczej, art. 17 ust. 5 szóstej dyrektywy 77/388 nie znajduje zastosowania, a metody odliczenia i podziału są określane przez państwa członkowskie, które przy wykonywaniu tego prawa powinny uwzględniać cel i systematykę szóstej dyrektywy 77/388 i w tym celu przewidzieć metodę obliczania rzeczywiście odzwierciedlającą część wydatków faktycznie przypadających odpowiednio na każdy z tych dwóch rodzajów działalności.

(¹) Dz.U. C 362 z 10.12.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Lowlands Design Holding BV przeciwko Minister van Financiën

(Sprawa C-524/11) (¹)

(Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Śpiworki dla niemowląt i małych dzieci — Podpozycje 6209 20 00 lub 6211 42 90)

(2012/C 331/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lowlands Design Holding BV

Strona pozwana: Minister van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 651/2007 z dnia 8 czerwca 2007 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej (Dz.U. L 153, s. 3) — Śpiworki dla niemowląt i małych dzieci